

Vist i llegit

Una porta oberta

SEBASTIÀ BARRUFET I RIALP - *Editor i Periodista*

El jutge de l'Audiència Nacional, **Baltasar Garzón**, va renunciar a seguir investigant els crims del franquisme i es va inhibir a favor dels jutges territorials perquè controlin l'exhumació de les fosses comunes de la guerra civil. La Sala Penal va sentenciar que aquests delictes no es poden veure en aquesta seu judicial. En el meu article del passat dia 1 de novembre, **Gràcies Garzón**, ja comentava que el jutge es trobaria amb un camí minat de dificultats. Però com que l'actuació de **Garzón** està a internet i ho pot veure tot el món, estic segur que prevaldrà la decència humana. El més terrible dels textos del jutge és la informació que donen sobre el pla d'extermini franquista. **Franco** es va declarar disposat a matar mig Espanya si calia. **Mola** va dir: "És necessari propagar una imatge de terror...qualsevol defensor del Front Popular ha de ser afusellat". El més sàdic va ser **Queipo de Llano**: "Jo us autoritzo, sota la meua responsabilitat, a matar com a un gos qualsevol que s'atreveixi a exercir coacció sobre vosaltres". En les seves arengues radiofòniques acusava els rojos d'afeminats, i incitava a la violació: "Els nostres valents legionaris i regulars han ensenyat als rojos el que és ser home. De passada també a les dones dels rojos, que ara, per fi, han conegut homes de debò, i no castrats milicians. Clavar puntades i bramir no les salvarà".

Més de 30 anys després de la mort del dictador, la dreta espanyola encara és incapaç d'assumir la vertadera dimensió de la política d'extermini i odi per l'adversari practicada pel franquisme, sobretot després de la guerra. Volen que s'oblidi. Els alemanys van afrontar amb valentia la seva recent història. També ho van fer els francesos, els argentins, els xilens...Però aquí una preconstitucional llei d'amnistia (1977) s'ha convertit en una llei de punt final. Per sort ara s'ha tornat a remoure el debat sobre els crims impunes del franquisme, i s'ha obert una porta que romania tancada des de la mort del dictador. El magistrat, en una extensa exposició de l'acte de renúncia, després d'aclarir que ell no va buscar aquesta investigació, sinó que va arribar al seu jutjat pel torn de repartiment, confesava que va iniciar el procés en nom de la humanitat i de tots aquells que han donat la seva vida per defensar "el que anomenem civilització". **Garzón** va admetre que no era competent per investigar els fets. De totes maneres, segueix acusant Francisco Franco i 44 dels seus col·laboradors d'haver ideat i executat "un pla sistemàtic d'eliminació d'oponents polítics mitjançant morts, tortures, exili i desaparicions forçades". També els acusa d'haver propiciat la desaparició "legalitzada" d'un nombre indeterminat de menors que van ser apartats de les seves famílies "perquè no encaixaven en el nou règim". El jutge va denunciar que no s'hagin investigat aquestes desaparicions de menors per "la inacció de les institucions de l'Estat".

El jutge **Garzón**, amb la seva peculiar manera d'actuar (que no agrada a molta gent, algunes vegades a mi tampoc), ha obert la porta perquè el sistema judicial espanyol no tingui més remei que acatar els principis de la Justícia Penal Internacional sobre els crims contra la humanitat comesos a Espanya. Els crims de lesa humanitat no prescriuen, com determina El Comitè de Drets Humans de l'ONU. "El titular afectat és la humanitat".

Una resposta ciutadana encapçalada per intel·lectuals, artistes i juristes exigeix al Govern col·laborar per aclarir la veritat judicial. El manifest **Hem conegut** recorda l'existència de 114.266 detencions il·legals i desapareguts del franquisme. El manifest **Per girar full, primer s'ha d'haver llegit**, que ha rebut el suport d'Amnistia Internacional, de comissions de drets humans i organismes internacionals, exigeix a Espanya posar fi a la prolongada injustícia que han patit les famílies dels desapareguts de la guerra civil.

Tanmateix, alguns sectors no han parat de fabricar crítiques imatges del jutge amb una frivolitat difícil de qualificar. Es van escenificar actes amb una descarada apologia del franquisme. Alguns polítics i periodistes van ressucitar els fantasmes de la confrontació de les dues Espanyes, segurs de tornar a guanyar la guerra. Els bisbes, que el 2007 van beatificar 496 màrtirs de la contesa, ara volen que s'oblidi la repressió franquista. Però el debat judicial acaba de començar. **Garzón** ha obert el camí que evitarà la impunitat. Això ja no hi ha qui ho aturi.

Illa de Thera

TERESA COSTA GRAMUNT

Amb motiu dels seus 90 anys, que Raimon Panikkar va complir feliçment el passat 2 de novembre, aquest pensador català d'arrels índies va afirmar en una entrevista que el seu viatge a l'Índia (on va "descobrir la seva altra meitat") el va marcar de per vida. En la seva estada a l'Índia (que mai no ha deixat de visitar i de sojornar-hi) va fer-se conscient "que la humanitat és plural, que etnocentrisme occidental és tan sols una perspectiva, quasi minoritària, i que la identitat humana és transcultural i no pot tenir, per tant, un sol punt de referència."

Raimon Panikkar és conegut arreu del món per les seves creatives reflexions al voltant del diàleg interreligiós i intercultural. Panikkar ha fet una immersió en profunditat en la cultura índica, i n'ha donat testimoni escrit. L'any 1977 va publicar *The Vedic Experience. Mantramanjari. An Antology of the Vedas for Modern Man and Contemporary Celebration* (University of California Press, Los Angeles). Els Veda, escriptures sagrades que poden comparar-se amb el Vell Testament, són a l'inici de la cultura índica.

Durant molts anys, aquest país de tradició tan poc plural (política, religiosa i cultural) com és Espanya, va estar ben a les fosques de qualsevol coneixement sobre altres creences i religions. La primera notícia que alguns vam tenir dels Veda és la publicació *Los Vedas* (Clásicos Bergua, Madrid, 1988), de Juan B. Bergua. Ara en podem gaudir amb un tast en català: *Iniciació als Veda* (Fragmenta editorial), una selecció de textos vèdics comentats amb una àmplia visió espiritual per part de Raimon Panikkar.

"Una de les manifestacions més belles de l'Esperit és sens dubte la que ens ha arribat sota el nom dels Veda", escriu Panikkar en el

seu text d'introducció. I, de seguida, com és el seu costum, il·lumina el lector amb la definició de la paraula *veda*, que en sànscrit significa 'coneixement suprem, revelació'.

Els Veda constitueixen un dels corpus de literatura religiosa (i, per tant, també cultural) més antics de la humanitat. Els Veda van aparèixer al nord de l'Índia entre el 2000 i el 1000 aC "com a resultat d'una extraordinària trobada intercultural entre els aris i la població indígena."

Els Veda inclouen quatre grans reculls: Rig-veda, Sama-veda, Yajur-veda i Atharva-veda, així com també les Upanisad, que també va traduir a l'anglès el sanscritista Joan Mascaró, exiliat a Anglaterra, i que va publicar el 1965 a Penguin Books, i la Bhagavad Gita, també traduïda per Mascaró a l'anglès el 1962 i publicada en català el 1983 per l'editorial Moll.

Coincideixen Panikkar i Mascaró en l'afirmació que en els Veda tenim l'alba de la visió espiritual i també del pensament humà. En *Iniciació als Veda* queda ben palès aquest itinerari del pensament i de la visió espiritual de la vida que Panikkar, per il·lustrar-ho amb eficàcia, divideix en sis capítols: *Aurora i Naixement, Germinació i Creixement, Floració i Plenitud, Crepuscle i Declivi, Mort i Dissolució i Vida nova i Llibertat*.

La intuïció que la vida, que és expressió de l'Esperit, no s'acaba amb la mort ja és als Veda. En el darrer capítol del breu, però intens recorregut pel món vèdic que proposa Panikkar, es clou amb uns versets on es parla d'immortalitat: *Una via condueix a l'impermanent;/ l'altra, al permanent./ Així ho hem sentit/ dels savis que ens ho revelaren./ Aquell que comprèn tant el permanent/ com l'impermanent,/ mantenint-los tots dos en tensió,/ amb l'impermanent va més enllà de la mort/ i amb el permanent assoleix la immortalitat* (IsU, 13.14).

**JOVENTUTS
MUSICALS
DE SITGES**

**CONCERTS
SEGON SEMESTRE**

19 h. al Saló d'Or del Palau Maricel

CONCERT DE NADAL 21 de Desembre
COR FLUMINE a Capella
Nadales a Ritme de Jazz
En acabar, copa de cava i pica-pica nadalenc

Socis de JMS i Alumnes de l'EMMMAS: Entrada Gratuïta · No Socis: 5€

Més Informació i Reserves:
Tlf. 639.12.74.84 · E-mail: sitges@joventutsmusicals.cat
www.joventutsmusicals.cat/sitges

**VIVERO
SITGES**

RESTAURANT "EL VIVERO"
TERRASSES I MENJADORS SOBRE EL MAR
VISTES PANORÀMIQUES

Mariscs - Peixos al forn - "PiKa-PiKa"
Calderetes - Suquets - Carns a la graella
Tot tipus d'arrossos - Fideuades

Vivers propis de crustacis

Tancat diumenge nit i dilluns
Del 15 de juny al 15 de setembre els dilluns

ESPECIALITAT EN
BANQUETS D'EMPRESA i CELEBRACIONS

LOCAL CLIMATITZAT MENJADORS AMB DIFERENTS CAPACITATS
MES DE TRENTA ANYS D'EXPERIÈNCIA

P^{eg}: Balmis s/n (Platja S. Sebastià) Tel: 93 894 21 49 - Fax: 93 811 30 00
www.elviverositges.com / e-mail: elvivero@elviverositges.com